

**WSPÓLNE ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE UMOWY O PARTNERSTWIE ZAWARTEJ
POMIĘDZY CZŁONKAMI GRUPY PAŃSTW AFRYKI, KARAIBÓW I PACYFIKU (AKP), Z JEDNEJ
STRONY, A UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z DRUGIEJ STRONY**

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA ZE ŚRODY 21 GRUDNIA 2016 R.

(2017/C 170/03)

Spis treści	Strona
1. Rola rozwoju infrastruktury we wspieraniu integracji regionalnej	10
2. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia popołudniowego z dnia 19 grudnia 2016 r. (poniedziałek)	10
3. W jaki sposób wspierać ponowne urządzenie się migrantów w ich kraju pochodzenia	10
4. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia porannego z dnia 20 grudnia 2016 r. (wtorek)	11
5. Sprawa pilna nr 1: Sytuacja po wyborach w Gabonie	11
6. Sprawa pilna nr 2: Skutki huraganu Matthew na Haiti	11
7. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia popołudniowego z dnia 20 grudnia 2016 r. (wtorek)	11
8. Głosowanie nad projektami rezolucji zawartymi w sprawozdaniach złożonych przez trzy komisje stałe	11
9. Głosowanie nad projektami rezolucji w trybie pilnym	12
10. Głosowanie w sprawie projektu oświadczenia	13
11. Sprawy różne	13
12. Termin i miejsce 33. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego	13
ZAŁĄCZNIK I – ALFABETYCZNA LISTA CZŁONKÓW WSPÓLNEGO ZGROMADZENIA PARLAMENTARNEGO [WG WERSJI EN]	14
ZAŁĄCZNIK II – LISTA OBECNOŚCI NA SESJI W NAIROBI (KENIA) W DNIACH 19–21 GRUDNIA 2016 R.	18
ZAŁĄCZNIK III – TEKSTY PRZYJĘTE	21
Rezolucja w sprawie wpływu nielegalnych przepływów finansowych na finansowanie rozwoju	21
Rezolucja w sprawie wyzwań dla rolnictwa rodzinnego i produkcji rolnej na małą skalę w państwach AKP	26
Rezolucja w sprawie skutków huraganu Matthew na Haiti	33
Oświadczenie w sprawie parlamentarnego wymiaru stosunków AKP–UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu	36

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA ZE ŚRODY 21 GRUDNIA 2016 R.

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 9.20)

OBRADOM PRZEWODNICZYŁA: Michèle RIVASI

Pełniąca funkcję współprzewodniczącej

Minutą ciszy uczczono pamięć ofiar zamachu terrorystycznego w Berlinie.

1. Rola rozwoju infrastruktury we wspieraniu integracji regionalnej

Debata z Aminą Mohamed, sekretarz Rady Ministrów ds. zagranicznych i handlu międzynarodowego Kenii

Amina Mohamed, sekretarz Rady Ministrów ds. zagranicznych i handlu międzynarodowego Kenii, wskazała, że integracja regionalna w Afryce, zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu i wzrost gospodarczy nie mogą się urzeczywistnić bez odpowiedniej infrastruktury. Podkreśliła ona, że ostatnie postępy w zakresie budowy dróg regionalnych są niewystarczające, ponieważ 75 % sieci dróg afrykańskich to wciąż drogi bite. Wezwała w związku z tym do poważnych inwestycji w wiarygodne regionalne projekty łączące różne części kontynentu. Należy również stworzyć regionalne sieci energetyczne oraz znieść bariery pozataryfowe w handlu. Amina Mohamed omówiła utworzenie „centralnego korytarza” i rozwój połączeń intermodalnych z Kenii do Kamerunu i w kierunku Oceanu Atlantyckiego, przez Sudan Południowy, i podkreśliła znaczenie rozwijania partnerstw publiczno-prywatnych (PPP) i umiejętności technicznych. W odrębnym komunikacie Amina Mohamed wezwała do przyjęcia konwencji ONZ w sprawie terroryzmu, aby skuteczniej walczyć z plagą terroryzmu.

Głos zabrali: Mmadi Hassani (Komory), Anna Záborská, Joyce Laboso (Kenia), Alpha Ousmane (Burkina Faso), Bodil Valero, Joachim Zeller, Louis H. Straker (Saint Vincent i Grenadyny), Bogdan Brunon Went, Tesfaye Daba (Etiopia), Michael Gahler, Domenico Rosa (Komisja Europejska) i Stefano Dejak (Delegatura UE).

Posłowie podkreślili znaczenie rozwoju alternatywnych źródeł energii, takich jak energia geotermalna, które mają w Kenii znaczny potencjał, a także wagę rozwoju transportu publicznego w dużych miastach.

Amina Mohamed odpowiedziała na zadane pytania i zamknęła debatę.

2. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia popołudniowego z dnia 19 grudnia 2016 r. (poniedziałek)

Protokół został zatwierdzony.

3. W jaki sposób wspierać ponowne urządzenie się migrantów w ich kraju pochodzenia

Debata z udziałem Georges'a-Henriego Beauthiera, adwokata i prawnika zajmującego się prawami człowieka

Georges-Henri Beauthier, adwokat, prawnik zajmujący się prawami człowieka, zwrócił uwagę, że Europa nie zajmuje się problematyką migracji w odpowiedni sposób. Podkreślił znaczenie poprawy warunków repatriantów w kraju pochodzenia. Fundacja na rzecz równości szans w Afryce (Fondation pour l'égalité des chances en Afrique) wspierała i promowała podstawowe usługi socjalne, opiekę zdrowotną i możliwości kształcenia, jak również bardziej przystępny cenowo dostęp do mikrokredytów, szkolenie zawodowe w sektorach oferujących miejsca pracy oraz tworzenie ośrodków kulturalnych. Georges-Henri Beauthier skrytykował unijną dyrektywę w sprawie powrotów jako niezgodną z konwencjami genewskimi, twierdząc również, że prowadzi ona do zlecenia podmiotom zewnętrznym świadczenia podstawowych usług dla uchodźców, przez co nie podlega to kontroli.

Głos zabrali: Alhajim Sillah (Gambia), Agustín Díaz de Mera, Alpha Ousmane (Burkina Faso), Ole Christensen, Musa Hussein Naib (Erytrea), Arne Gericke, Joyce Laboso (Kenia), Marielle de Sarnez, Tesfaye Daba (Etiopia), Maria Lidia Senra Rodriguez, Ahamada Soukouna (Mali), Bodil Valero, Dioffo Amadou (Niger), Louis Aliot, Wamai Jack Wamanga (Uganda),

OBRADOM PRZEWODNICZYŁA: Cécile Kshetu KYENGE

Pełniąca funkcję współprzewodniczącej

Mariya Gabriel, Juan Fernando López Aguilar, Nathalie Griesbeck, Joachim Zeller, Mohamed Youssouf Goumaneh (Dżibuti), Anna Záborská, Teresa Jiménez-Becerril Barrio

OBRADOM PRZEWODNICZYŁA: Michèle RIVASI

Pełniąca funkcję współprzewodniczącej

Cécile Kshetu Kyenge, Louis H. Straker (Saint Vincent i Grenadyny), Stefano Dejak (Delegatura UE) i Domenico Rosa (Komisja Europejska).

Większość posłów do PE podkreśliła konieczność wyeliminowania podstawowych przyczyn migracji, a także tworzenia bezpiecznych i legalnych sposobów migracji do Unii Europejskiej. Podkreślali oni również potrzebę wprowadzenia ułatwień wizowych, aby zapobiec śmiertelnym przeprawom przez Morze Śródziemne. Posłowie zaznaczyli także, że długoterminowy wpływ imigracji do Europy może być tylko pozytywny, ze względu na starzenie się ludności kontynentu.

Georges-Henri Beauthier odpowiedział na pytania i podsumował debatę.

4. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia porannego z dnia 20 grudnia 2016 r. (wtorek)

Protokół został zatwierdzony.

5. Sprawa pilna nr 1: Sytuacja po wyborach w Gabonie

Głos zabrali: Christine de Peyron (ESDZ), Mariya Gabriel, Mmadi Hassani (Komory), Jo Leinen, Raphaël Mangouala (Gabon), Michèle Rivasi, Louis Aliot, Joachim Zeller oraz Cécile Kashetu Kyenge.

Posłowie wyrazili nadzieję, że akty przemocy i przypadki naruszenia praw człowieka, które miały miejsce po wyborach prezydenckich w dniu 27 sierpnia 2016 r., już się nie powtórzą. W tym celu wezwali wszystkie podmioty polityczne w Gabonie do udziału w pluralistycznym dialogu narodowym. Posłowie do PE skrytykowali w szczególności brak przejrzystości towarzyszący wyborom, zwłaszcza w odniesieniu do centralizacji i potwierdzenia wyników. Potępili kampanię zniesławiającą wymierzoną w unijną misję obserwacji wyborów oraz wezwali do wdrożenia zaleceń zawartych w sprawozdaniu tej misji.

Posłowie wyrazili ubolewanie z faktu, że niemożliwe było osiągnięcie porozumienia w sprawie kompromisowego tekstu projektu rezolucji w tej sprawie, pomimo usilnych starań obu stron.

6. Sprawa pilna nr 2: Skutki huraganu Matthew na Haiti

Głos zabrali: Domenico Rosa (Komisja Europejska), Bogdan Brunon Wenta, Cécile Kashetu Kyenge, Rosa Estaràs Ferragut, Agustín Díaz de Mera, Catherine Bearder, Maria Lidia Senra Rodriguez, Michèle Rivasi, Mohamed Youssouf Goumaneh (Dżibuti), Charles Allcocka (Gujana), Tadeusz Zwiefka i Krzysztof Hetman.

Haiti znajdowało się już w bardzo ciężkiej sytuacji przed huraganem: po śmiertelnie trzęsieniu ziemi, w którym zginęło ponad 200 000 osób, dodatkowe 10 000 osób zmarło na cholere.

W wyniku huraganu Matthew śmierć poniosło 546 osób. Komisja natychmiast przeznaczyła łączną kwotę 3,5 mln EUR na tymczasowe schronienia. Ponadto do tej pory uruchomiono już 22 projekty o łącznej wartości 28 mln EUR. Dalsze 30 mln EUR zostanie rozdzielonych w pierwszych miesiącach 2017 r. Organy krajowe dołożyły wszelkich starań, aby wdrożyć te projekty humanitarne. W związku z tym nie powinno się finansować żadnych pozarządowych organizacji reagowania na katastrofy poza ramami krajowymi. Stwierdzono potrzebę skuteczniejszych systemów zapobiegania katastrofom. Wezwano do wprowadzenia systemu mapowania o nazwie „Copernicus”.

(Posiedzenie zostało zawieszono o godz. 12.53 i wznowiono o godz. 15.08)

OBRADOM PRZEWODNICZYŁA: Michèle RIVASI

Pełniąca funkcję współprzewodniczącej

7. Zatwierdzenie protokołu posiedzenia popołudniowego z dnia 20 grudnia 2016 r. (wtorek)

Protokół został zatwierdzony.

8. Głosowanie nad projektami rezolucji zawartymi w sprawozdaniach złożonych przez trzy komisje stałe

Współprzewodnicząca przypomniała Zgromadzeniu procedury dotyczące głosowania.

— Ograniczenia konstytucyjne dotyczące kadencji prezydenta (ACP-EU/102.051/16/fin)

Komisja Spraw Politycznych

Sprawozdanie: Dulia Akson (Tanzania) i Ignacio Corral

Poprawki przyjęte: 8 i 12

Poprawki odrzucone: 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 i 14

Poprawka wycofana: 3

Głosowanie odrębne nad poprawkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 i 14 na wniosek grupy PPE.

Poprawka nr 1 w sprawie skreślenia odniesienia nr 10 została wycofana przez jej autora (Jacob Oulanyah, Uganda) i zastąpiona wnioskiem o głosowanie podzielone nad odniesieniem nr 10. Obie części stanowiące przedmiot głosowania podzielonego zostały odrzucone.

Poprawka nr 8 w sprawie skreślenia motywu H została wycofana przez jej autora (Jacob Oulanyah, Uganda) i zastąpiona wnioskiem o głosowanie podzielone nad motywem H. Obie części głosowania podzielonego zostały przyjęte.

Głosowanie odrębne obu izb nad końcową wersją rezolucji na wniosek izby AKP.

Rezolucja została odrzucona.

— Wpływ nielegalnych przepływów finansowych na finansowanie rozwoju (ACP-EU/102.060/16/fin.)

Komisja Rozwoju Gospodarczego, Finansów i Handlu

Sprawozdanie: Michel Kamano (Gwinea) i Theodor Dumitru Stolojan

Poprawki przyjęte: 1 i 2

Głosowanie odrębne obu izb nad poprawkami 1 i 2 na wniosek grupy PPE. Poprawka została przyjęta.

Wniosek o głosowanie podzielone obu izb i głosowanie odrębne nad ust. 4 na wniosek grupy PPE. Ustęp 4 został przyjęty.

W odniesieniu do ust. 6 – głosowanie odrębne obu izb na wniosek grup S&D i PPE, oraz głosowanie podzielone na wniosek grupy S&D. Druga część głosowania podzielonego została przyjęta.

Zmieniona rezolucja została przyjęta jednogłośnie przy dwóch głosach wstrzymujących się.

— Wyzwania dla rolnictwa rodzinnego i produkcji rolnej na małą skalę w państwach AKP (ACP-EU/102.064/16/fin.)

Komisja Spraw Społecznych i Środowiska

Sprawozdanie: Uladi Mussa (Malawi) i Maria Heubuch

Poprawka przyjęta: 1

Poprawki odrzucone: 3, 4 i 5

Poprawka bezprzedmiotowa: 2

Głosowanie odrębne obu izb nad poprawkami 3, 4 i 5 na wniosek grupy PPE. Poprawki zostały odrzucone.

W odniesieniu do ust. 2 – głosowanie odrębne obu izb na wniosek grup PPE oraz głosowanie podzielone na wniosek grupy S&D. Ustęp 2 został odrzucony.

W odniesieniu do ust. 27 – wniosek o głosowanie podzielone złożyła grupa PPE. Ustęp 27 został przyjęty.

W odniesieniu do ust. 32 – głosowanie odrębne obu izb na wniosek grup PPE oraz głosowanie podzielone na wniosek grupy S&D. Ustęp 32 został odrzucony.

Zmieniona rezolucja została przyjęta jednogłośnie; jedna osoba wstrzymała się od głosu.

9. Głosowanie nad projektami rezolucji w trybie pilnym

Fitz A. Jackson (Jamajka) zaproponował, aby odroczyć głosowanie nad projektem rezolucji pilnej w sprawie sytuacji po wyborach w Gabonie do czasu 33. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego, która odbędzie się w czerwcu 2017 r.

Michael Gahler i Jo Leinen zalecili przystąpienie do głosowania.

Współprzewodnicząca przypomniała posłom o terminie składania wniosków dotyczących sposobów głosowania, a Zgromadzenie przystąpiło do głosowania.

— Powyborcza sytuacja w Gabonie (ACP-UE/102.185/16)

Kompromisowy projekt rezolucji złożony przez grupy polityczne PPE, S&D, ECR, ALDE i Verts/ALE oraz rezolucja złożona przez Raphaëla Mangoualę (Gabon) zostały poddane pod głosowanie.

Pięciu posłów zwróciło się o głosowanie tajne w sprawie kompromisowego projektu rezolucji złożonego przez grupy polityczne PPE, S&D, ECR, ALDE i Verts/ALE. Pięciu posłów złożyło także wniosek o głosowanie odrębne obu izb.

Neena Gill, Anna Zaborska, Fitz A. Jackson (Jamajka) i Hermann Razafindravelo (Madagaskar) zostali wybrani w drodze losowania do komisji skrutacyjnej głosowania tajnego.

Rezolucja została odrzucona.

Pięciu posłów złożyło wniosek o głosowanie odrębne obu izb w sprawie rezolucji złożonej przez Raphaëla Mangoualę (Gabon).

Rezolucja została odrzucona.

— Skutki huraganu Matthew na Haiti (ACP-EU/102.184/16/fin)

Nie zgłoszono żadnych poprawek.

Rezolucja została przyjęta jednogłośnie.

10. Głosowanie w sprawie projektu oświadczenia

Oświadczenie zostało przyjęte jednomyślnie przy dwóch głosach wstrzymujących się.

11. Sprawy różne

— Uwzględnienie kwestii kobiet i młodzieży w pracach Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE

Głos zabrali: Julie Ward, Catherine Bearder, Cécile Kashetu Kyenge, Mohamed Youssouf Goumaneh (Dżibuti), Maria Arena, Cecilia Ogwal (Uganda), Netty Baldeh, Michael Gahler, Arne Gericke i Michèle Rivasi.

Mówcy pochwalili zorganizowanie Forum Kobiet i konferencji na temat młodzieży przy okazji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego i wezwali do zwrócenia większej uwagi na kwestie dotyczące młodzieży i kobiet w pracach Zgromadzenia. Pojawił się pomysł zorganizowania konferencji AKP–UE na temat młodzieży.

Współprzewodniczący zobowiązali się do przedłożenia tego wniosku Prezydium.

— Wspólne oświadczenie współprzewodniczących w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (DRK)

Głos zabrali: Michèle Rivasi, Netty Baldeh, Veikko Nekundi (Namibia), Daniel K. Shumba (Zimbabwe), Michael Gahler, Sebastian C. Kopolande (Zambia), Maria Arena i Alpha Ousmane (Burkina Faso).

Współprzewodniczący ogłosili zamiar wydania wspólnego oświadczenia współprzewodniczących w sprawie sytuacji w DRK, zgodnie z art. 14 Regulaminu, w którym wezwą do zaprzestania aktów przemocy w kraju oraz do poszanowania konstytucji Konga.

12. Termin i miejsce 33. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego

33. sesja Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego odbędzie się w Saint Julian's (Malta) w dniach 19–21 czerwca 2017 r.

Współprzewodnicząca podziękowała władzom Kenii za sprawną organizację sesji, a posłom i obu sekretariatom za współpracę w z tym zakresie.

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 17.00)

Netty BALDEH

Cécile Kashetu KYENGE (p.o.)

Współprzewodniczący

Leonard-Emile OGNIMBA (p.o.)

Ciril STOKELJ (p.o.)

Współsekreтары generalni

ZAŁĄCZNIK I

ALFABETYCZNA LISTA CZŁONKÓW WSPÓLNEGO ZGROMADZENIA PARLAMENTARNEGO
[WG WERSJI EN]**Przedstawiciele AKP**

BALDEH (GAMBIA), współprzewodniczący

ANGOLA
ANTIGUA I BARBUDA
BAHAMY
BARBADOS (wiceprzew.)
BELIZE
BENIN
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
KAMERUN
REPUBLICA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA
REPUBLICA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA
CZAD (wiceprzew.)
KOMORY
KONGO (Demokratyczna Republika Konga) (wiceprzew.)
KONGO (Republika)
WYSPY COOKA
WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ
DŻIBUTI
DOMINIKA
REPUBLICA DOMINIKAŃSKA
GWINEA RÓWNIKOWA (*)
ERYTREA (wiceprzew.)
ETIOPIA
FIDŻI (wiceprzew.)
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GWINEA
GWINEA BISSAU
GUJANA
HAITI
KENIA
KIRIBATI
LESOTHO
LIBERIA
MADAGASKAR
MALAWI
MALI
WYSPY MARSHALLA (Republika)
MAURETANIA
MAURITIUS
MIKRONEZJA (Federacja)
MOZAMBIK (wiceprzew.)
NAMIBIA (wiceprzew.)
NAURU
NIGER
NIGERIA
NIUE
PALAU

Przedstawiciele PE

MICHEL, współprzewodniczący

ADINOLFI
AGEA
ALLOT
ARENA
BAY
BEARDER
CAMPBELL BANNERMAN
CASA
CHAUPRADE
CHRISTENSEN
CIOCCA
CORRAO
CZESAK (wiceprzew.)
DANCE
DELAHAYE
DE SARNEZ
ENGSTRÖM
ESTARÀS FERRAGUT
FERRARA
FERREIRA (wiceprzew.)
FLAŠÍKOVÁ BEŇOVÁ
FLORENZ
GABRIEL
GÁL
GARDIAZABAL RUBIAL
GERICKE
GERINGER DE OEDENBERG
GIUFFRIDA
GOERENS
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HANNAN (wiceprzew.)
HERRANZ GARCÍA
HETMAN
HEUBUCH
KARSKI
KYENGE (wiceprzew.)
LÓPEZ AGUILAR (wiceprzew.)
LÖSING
MCAVAN
MANSCOUR (wiceprzew.)
MARSIK
MIZZI
MUSELIER (wiceprzew.)
MUSSOLINI
NART (wiceprzew.)
NEGRESCU
NEUSER
NOICHL
OMARJEE
PAPADIMOULIS

Przedstawiciele AKP

PAPUA-NOWA GWINEA
 RWANDA
 SAINT KITTS I NEVIS
 SAINT LUCIA
 SAINT VINCENT I GRENADYNY
 SAMOA (wiceprzew.)
 WYSPI ŚW. TOMASZA I KSIĄŻĘCA
 SENEGAL
 SESZELE
 SIERRA LEONE (wiceprzew.)
 WYSPI SALOMONA
 SOMALIA (wiceprzew.)
 REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI
 SUDAN (*)
 SURINAM (wiceprzew.)
 SUAZI
 TANZANIA
 TIMOR WSCHODNI
 TOGO (wiceprzew.)
 TONGA
 TRYNIDAD I TOBAGO
 TUVALU
 UGANDA
 VANUATU
 ZAMBIA
 ZIMBABWE

Przedstawiciele PE

PEDICINI (wiceprzew.)
 POGLIESE
 PORĘBA
 PREUSS
 PUNSET
 RIVASI (wiceprzew.)
 ROLIN
 ROSATI
 RUAS (wiceprzew.)
 SALVINI
 SARGENTINI
 SCHREIJER-PIERIK
 SENRA RODRÍGUEZ
 STOLOJAN
 THOMAS
 VAIDERE
 VALERO
 WENTA
 WERNER
 WIELAND
 WIŚNIEWSKA (wiceprzew.)
 ZÁBORSKÁ
 ZELLER
 ZORRINHO
 ZOVKO
 ZWIEFKA

(*) Status obserwatora.

KOMISJA DS. POLITYCZNYCH**Członkowie z ramienia AKP**

WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ
 KOUA (REPUBLIKA KONGA), wiceprzew.
 SUDHAKAR (FIDŻI), wiceprzew.

ANGOLA
 GBIAN (BENIN)
 MANGOLE (BOTSWANA)
 OUSMANE (BURKINA FASO)
 TCHATCHOUANG (KAMERUN)
 YAMA (REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA)
 GOUMANEH (DŻIBUTI)
 TOGA (ETIOPIA)
 GUJANA
 CYPRIEN (HAITI)
 JACKSON (JAMAJKA)
 KIRIBATI
 DUNAH (LIBERA)
 MALI
 WYSPI MARSHALLA
 NAURU
 SAINT VINCENT I GRENADYNY
 TOUM (SUDAN) (*)
 ACKSON (TANZANIA)

Posłowie do PE

RIVASI (współprzewodnicząca)
 ZELLER, wiceprzew.
 GUERRERO SALOM, wiceprzew.

ADINOLFI
 CASA
 CHAUPRADE
 CORRAO
 CZESAK
 DANCE
 ENGSTRÖM
 GABRIEL
 GAHLER
 GAL
 KARSKI
 KYENGE
 LÖSING
 LÓPEZ AGUILAR
 MICHEL
 POGLIESE
 PORĘBA
 PREUSS
 RUAS

Członkowie z ramienia AKP

TIMOR WSCHODNI
 TOGO
 OULANYAH (UGANDA)
 SHUMBA (ZIMBABWE)

Posłowie do PE

VALERO
 WERNER
 WIELAND
 ZORRINHO
 ZWIEFKA

(*) Status obserwatora.

KOMISJA ROZWOJU GOSPODARCZEGO, FINANSÓW I HANDLU**Członkowie z ramienia AKP**

Laboso, (KENIA, współprzewodnicząca)

THOMPSON (BARBADOS)
 RWASA (BURUNDI)
 REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA
 OUMOURI (KOMORY)
 GWINEA RÓWNIKOWA (*)
 KAMANO (GWINEA)
 GWINEA BISSAU
 SEKATLE (LESOTO)
 JHUGROO (MAURITIUS)
 VAQUINA (MOZAMBIK)
 NIGERIA
 NIUE
 KOIM (PAPUA-NOWA GWINEA)
 MENGA (REPUBLIKA KONGA)
 RUGEMA (RWANDA)
 FELIX (SAINT LUCIA)
 RAINHO (WYSPI ŚWIĘTEGO TOMASZA I KSIĄŻĘCA)
 SALL (SENEGAL)
 WYSPI SALOMONA
 FISH MAHLALELA (REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI)
 ST. SAINT KITTS I NEVIS
 MISIEKABA (SURINAM)
 TONGA
 FORDE (TRINIDAD I TOBAGO)
 KOPULANDE (ZAMBIA)

Posłowie do PE

LAMBERTS (współprzewodniczący)
 ESTARÀS FERRAGUT, wiceprzew.
 MANSCOUR, wiceprzew.

ARENA
 BAY
 CAMPBELL BANNERMAN
 DE SARNEZ
 DELAHAYE
 FLAŠÍKOVÁ BEŇOVÁ
 FLORENZ
 GRIESBECK
 HANNAN
 MIZZI
 MUSELIER
 NEGRESCU
 OMARJEE
 PAPADIMOULIS
 PEDICINI
 PUNSET
 ROSATI
 SALVINI
 SARGENTINI
 SCHREIJER-PIERIK
 STOLOJAN
 THOMAS
 WENTA

(*) Status obserwatora.

KOMISJA DS. SPOŁECZNYCH I ŚRODOWISKA**Członkowie z ramienia AKP**

GIDLOW (SAMOA, zastępca współprzewodniczącego)

ANTIGUA I BARBUDA
 BAHAMY
 PEYREFITTE (BELIZE)
 CZAD
 JOANE (WYSPI COOKA)
 DOMINIKA
 REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA

Posłowie do PE

RIVASI (współprzewodnicząca)
 AGEA, wiceprzew.
 MUSSOLINI, wiceprzew.

ALLOT
 BEARDER
 CHRISTENSEN
 CIOCCA
 FERREIRA
 GARDIAZÁBAL RUBIAL
 GERICKE

Członkowie z ramienia AKP

NAIB (ERYTREA)
GABON
SILLAH (GAMBIA)
AMOATEY (GHANA)
GRENADA
RAZAFINDRAVELO (MADAGASKAR)
MUSSA (MALAWI)
ZAMEL (MAURETANIA)
MIKRONEZJA (SFEDEROWANE STANY)
NAMUTENYA CALEY (NAMIBIA)
DIOFFO (NIGER)
PALAU
SESZELE
LEWALLY (SIERRA LEONE)
SOMALIA
DLAMINI (SUAZI)
TAUSI (TUVALU)

Posłowie do PE

GERINGER DE OEDENBERG
GIUFFRIDA
HERRANZ GARCÍA
HETMAN
HEUBUCH
MARUSIK
MCAVAN
NART
NEUSER
NOICHL
ROLIN
SENRA RODRÍGUEZ
VAIDERE
WIŚNIEWSKA
ZABORSKA

ZAŁĄCZNIK II

LISTA OBECNOŚCI NA SESJI W NAIROBI (KENIA) W DNIACH 19–21 GRUDNIA 2016 R.

BALDEH (GAMBIA), współprzewodnicząca

MICHEL, współprzewodniczący

XIRIMBIMBI (ANGOLA)
 MARA (BARBADOS)
 PEYREFITTE (BELIZE)
 GBIAN (BENIN)
 MANGOLE (BOTSWANA)
 OUSMANE (BURKINA FASO)
 RWASA (BURUNDI)
 FERNANDES (REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA)
 KOMBO (KAMERUN)
 MMADI HASSANI (KOMORY)
 MENGA, (KONGO, Demokratyczna Republika)
 JOANE (WYSPIY COOKA)
 GOUMANEH (DŻIBUTI)
 ISHMAEL (DOMINIKA)
 PUJALS NOLASCO (REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA)
 NAIB (ERYTREA)
 ABADULA GEMEDA DAGO (ETIOPIA)
 SUDHAKAR (FIDŻI)
 MILEBOU (GABON)
 SILLAH (GAMBIA)
 AMOATEY (GHANA)
 KAMANO (GWINEA)
 CYPRIEN (HAITI)
 JACKSON (JAMAJKA)
 ABONYO LABOSO (KENIA)
 SEKATLE (LESOTO)
 DUNAH (LIBERA)
 RAZAFINDRAVELO (MADAGASKAR)
 MUSSA (MALAWI)
 SOUKOUNA (MALI)
 JHUGROO (MAURITIUS)
 VAQUINA (MOZAMBIK)
 DIOFFO (NIGER)
 IRIASE (NIGERIA)
 KOIM (PAPUA-NOWA GWINEA)
 FELIX (SAINT LUCIA)
 STRAKER (SAINT VINCENT I GRENADYNY)
 GIDLOW (SAMOA)
 SALL (SENEGAL)
 BUNDU (SIERRA LEONE)
 MAHLALELA (REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI)
 THOON POR (SUDAN POŁUDNIOWY)
 TOUM (SUDAN) (*)
 DLAMINI (SUAZI)
 ACKSON (TANZANIA)
 WEIDOU (CZAD)
 IBRAHIMA (TOGO)
 FORDE (TRINIDAD I TOBAGO)
 TAUSI (TUVALU)
 OULANYAH (UGANDA)
 KOPULANDE (ZAMBIA)
 SHUMBA (ZIMBABWE)

ALLOT
 ARENA
 BAY
 BEARDER
 CAMPBELL BANNERMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 CASPARY ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 CHRISTENSEN
 DE SARNEZ
 DIAZ DE MERA
 ERTUG
 ESTARAS
 GABRIEL
 GAHLER
 GAMBÚS
 GERICKE
 GILL
 GRIESBECK
 HERRANZ GARCÍA
 HETMAN
 HÖLVÉNYI
 JÄÄTTEENMÄKI
 JIMENEZ BECERRIL BARRIO
 KARSKI
 KŁOSOWSKI
 KYENGE
 LEGUTKO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 LEINEN
 LIETZ
 LÓPEZ AGUILAR
 MANSCOUR
 NEUSER
 NOICHL
 RIVASI
 ROSATI
 SCHUSTER
 SENRA RODRIGUEZ
 SERRÃO SANTOS
 STOLOJAN
 VALERO
 VAUGHAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 WARD
 WENTA
 WERNER
 WIŚNIEWSKA ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 ZÁBORSKÁ
 ZELLER
 ZORRINHO
 ZWIEFKA

⁽¹⁾ Obecni w dniu 19 grudnia 2016 r.⁽²⁾ Obecni w dniu 20 grudnia 2016 r.

(*) Status obserwatora.

Ponadto obecni:**ANGOLA**

TEIXEIRA
PEREIRA BRAVO
ANDRE
SIMBRÃO DE CARVALHO
COSTA DE JESUS

BARBADOS

CHANDLER

BENIN

AHONOUKOUN
N'OUEMOU
DJIMAN

BOTSWANA

MORETI

BURKINA FASO

SOME
COMPAORE
LANKANDE

BURUNDI

MBONIMPA
BIKORIMANA
BIGIRIMANA

KAMERUN

AWUDU MBAYA
OWONA KONO

KONGO (REPUBLIKA)

MABAYA GIZI AMINE
KATUMWA MUKALAY
BULAMBO KILOSHO
MAKA BASIALA
MOLIWA MOLEKO
INIER LATEBO EKWA
LUBINGA
NGOY MWAMBA
MUKENDI KABAMBI
AIMA TSHANDIA
SILUVANGI LUMBA

GABON

OWONO NGUEMA
JOMAS dit
SALAMBA

GAMBIA

NJIE
KT JAMMEH

GHANA

ASAMOAH

GWINEA

SYLLA
DIALLO

GWINEA BISSAU

SAIEGH
QUITIRNA

MALAWI

PATEL
KAPHAMTENGO YONA
LIPANDE

MALI

DIARRASSOUBA
TOURE
DIARRA

MOZAMBIK

SITHOLE
NAMBURETE

NAMIBIA

VENAANI
CALEY

NIGER

MAHAMANE
DILLE
CHEKOU KORE
AMADOU

NIGERIA

LIDANI
OGBUOJI
OLATUNBOSUN
YUNUSA
OKORIE
NSIEGBE

SENEGAL

TALL
BALLA LO
DIALLO

SIERRA LEONE

LEWALLY
KUYEMBEH

**REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ
AFRYKI**

MAMPURU
BERGMANN

SUDAN POŁUDNIOWY

OHIDE OMAHA

SUDAN

AHMED
ABU-AGLA
AL-HILOU
ATEM
ABDELRAHMAN

TANZANIA

MATIKO
LWOTA

CZAD

ADJI
TEKILIO
AFONO

TOGO

FABRE
LAWSON

UGANDA
NOKRACH
OGWAL
WAMANGA
KINYAMATAMA

ZIMBABWE
ZINDI
MLOTSHWA

RADA AKP

LINDSAY F.P. GRANT, minister turystyki, handlu międzynarodowego, przemysłu i ochrony konsumentów (Saint Kitts i Nevis), urzędujący przewodniczący Rady AKP

RADA UE

LUKÁŠ PARÍŽEK, sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Europejskich (Słowacja), urzędujący przewodniczący Rady UE

KOMISJA EUROPEJSKA

NEVEN MIMICA, komisarz ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju

EUROPEJSKA SŁUŻBA DZIAŁAŃ ZEWNĘTRZNYCH

DE PEYRON, kierownik Wydziału ds. Obszaru Panafrykańskiego

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

SOMVILLE

SEKRETARIAT AKP

GOMES, wiceprezydent generalny

SEKRETARIAT UE

AGUIRIANO NALDA, wiceprezydent generalny

ZAŁĄCZNIK III

TEKSTY PRZYJĘTE

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie wpływu nielegalnych przepływów finansowych na finansowanie rozwoju

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE,

- na posiedzeniu w Nairobi (Kenia) w dniach 19–21 grudnia 2016 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu) ⁽²⁾, w szczególności jej art. 21, a także zmiany wprowadzone do umowy z Kotonu w 2005 r. i 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2015 r. ⁽⁴⁾ w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania jako wyzwania dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się, rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2014 r. ⁽⁵⁾ w sprawie sprawozdania UE za rok 2013 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju, rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie promowania rozwoju za pomocą odpowiedzialnych praktyk biznesowych, w tym w odniesieniu do roli przemysłu wydobywczego w krajach rozwijających się ⁽⁶⁾, rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁷⁾,
- uwzględniając 24. sesję zwyczajną Zgromadzenia Unii Afrykańskiej, która odbyła się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 30 i 31 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 marca 2015 r. w sprawie przejrzystości podatkowej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2015 r. pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 kwietnia 2010 r. pt. „Podatki a rozwój – współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając oświadczenie wydane na 18. posiedzeniu Komitetu Ministerialnego AKP ds. Handlu, które odbyło się w Brukseli w dniach 24–26 czerwca 2015 r., dotyczące jurysdykcji podatkowej w państwach AKP,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z października 2015 r. pt. „Zbierać więcej, wydawać lepiej: osiągnięcie rozwoju w zrównoważony sposób sprzyjający włączeniu społecznemu”,
- uwzględniając sprawozdanie z 2015 r. sporządzone przez panel wysokiego szczebla ds. nielegalnych przepływów finansowych z Afryki, któremu przewodniczył Thabo Mbeki,
- uwzględniając stanowisko grupy państw AKP z dnia 10 lipca 2015 r. dotyczące trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE w dniu 21 grudnia 2016 r. w Nairobi (Kenia)

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0251.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0163.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ COM(2015)0136.

⁽⁹⁾ COM(2015)0044.

⁽¹⁰⁾ COM(2010)0163.

- uwzględniając dokument końcowy Agendy rozwoju po 2015 roku pt. „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”, przyjęty we wrześniu 2015 r. przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych,
 - uwzględniając trzecią Międzynarodową Konferencję ONZ w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbyła się w dniach 13–16 lipca 2015 r. w Addis Abebie (Etiopia),
 - uwzględniając sprawozdanie z inauguracyjnej sesji forum Rady Gospodarczo-Społecznej z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie działań następczych dotyczących finansowania rozwoju,
 - uwzględniając prace Komitetu Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych,
 - uwzględniając modelową konwencję ONZ o unikaniu podwójnego opodatkowania między krajami rozwiniętymi a krajami rozwijającymi się,
 - uwzględniając deklarację z Monterrey (2002 r.), dauhąską konferencję w sprawie finansowania rozwoju (2008 r.), deklarację paryską (2005 r.) i program działania z Akry (2008 r.),
 - uwzględniając wielostronną konwencję o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych (OECD),
 - uwzględniając Światowe Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych (OECD),
 - uwzględniając Inicjatywę przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI),
 - uwzględniając konwencję ONZ przeciwko korupcji,
 - uwzględniając Komitet Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych i Afrykańskie Forum Administracji Podatkowej,
 - uwzględniając Partnerstwo z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając działania Afrykańskiego Forum Podatkowego,
 - uwzględniając art. 18 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Gospodarczego, Finansów i Handlu (AKP–UE/xxxxxx),
- A. mając na uwadze, że kraje rozwijające się tracą rocznie ok. 189 mld USD dochodów podatkowych, czyli więcej niż wynosi wartość światowej oficjalnej pomocy rozwojowej (131 mld USD w 2015 r.), oraz ok. 1 bln USD z powodu nielegalnego przepływu kapitału; mając na uwadze, że ten odpływ kapitału zmniejsza wzrost gospodarczy tych krajów o około 5 %, a w konsekwencji utrudnia eliminowanie ubóstwa;
- B. mając na uwadze, że wyróżnia się trzy źródła nielegalnych przepływów finansowych: (i) unikanie opodatkowania lub uchylanie się od niego, (ii) fałszowanie faktur w obrocie międzynarodowym i oszukańcze ustalanie cen transferowych, (iii) działalność przestępcza, taka jak handel narkotykami, handel ludźmi, handel „krwawymi minerałami”, handel bronią i czynna korupcja;
- C. mając na uwadze, że pewne legalne praktyki polegające na przekazywaniu pieniędzy do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych mogą ostatecznie skutkować nielegalnymi przepływami finansowymi;
- D. mając na uwadze, że nielegalne przepływy finansowe są to fundusze pozyskane, transferowane lub wykorzystywane nielegalnie w celu uchylania się od opodatkowania i należy je odróżnić od ucieczki kapitału, która może stanowić uzasadnioną reakcję inwestorów na ryzyko gospodarcze, polityczne i społeczne bądź niesprzyjające warunki makroekonomiczne lub administracyjne;
- E. mając na uwadze, że w kontekście zmniejszania się pomocy rozwojowej oraz potrzeby większego mobilizowania krajowych zasobów finansowych, masowy odpływ kapitału z państw AKP stanowi poważną przeszkodę w osiągnięciu celów rozwoju;
- F. mając na uwadze, że wielu ekspertów podkreśla, że Afryka zdołałaby osiągnąć milenijne cele rozwoju w 2016 r., gdyby w 2000 r. zostały wyeliminowane nielegalne przepływy finansowe;
- G. mając na uwadze, że odpływ kapitału zmniejsza zasoby krajowe i dochody podatkowe niezbędne do finansowania programów ograniczania ubóstwa w państwach AKP, w szczególności w odniesieniu do kształcenia, opieki zdrowotnej, wody pitnej, mieszkań i infrastruktury sanitarnej, a w konsekwencji utrudnia eliminowanie ubóstwa;
- H. mając na uwadze, że opodatkowanie stanowi sprawdzone, stabilne źródło dochodu dla krajów rozwijających się, gdyż skuteczne i przejrzyste systemy podatkowe dostarczają środków finansowych niezbędnych do zapewnienia dostępu do podstawowych usług publicznych, zmniejszania nierówności społecznych i wspierania stabilności makroekonomicznej;

- I. mając na uwadze, że brak możliwości technicznych w zakresie zajmowania się złożonymi kwestiami w dziedzinie opodatkowania w krajach rozwijających się stanowi przeszkodę zarówno w mobilizacji dochodów krajowych, jak i w uczestnictwie w międzynarodowej współpracy podatkowej;
- J. mając na uwadze, że wiele państw AKP – zgodnie ze swoimi strategiami rozwoju gospodarczego i dywersyfikacji oraz z myślą o legalnym wykorzystaniu możliwości, jakie daje globalizacja – rozwinęło lub rozwija – mimo licznych przeszkód – swój sektor usług finansowych i zobowiązuje się czynić to w pełnej zgodności z międzynarodowymi normami i standardami;
- K. mając na uwadze, że nielegalne przepływy finansowe są jednym z szeregu wyzwań na szczeblu światowym, takich jak nieadekwatność krajowych ram prawnych, słabość potencjału krajowego i regionalnego zarówno pod względem technicznym, jak i politycznym, słabość globalnego systemu zwalczania nielegalnych przepływów finansowych oraz nieprzejrzystość globalnych transakcji finansowych;
- L. mając na uwadze, że nielegalne przepływy finansowe mają też związek z działalnością przestępczą, taką jak handel ludźmi, narkotykami i bronią, przemyt czy nadużycia finansowe, a także nieuprawnione lub niezabezpieczone pożyczki, pranie pieniędzy oraz manipulacje w obrocie giełdowym i na rynkach obligacji;
- M. mając na uwadze, że podjęto już wiele wysiłków i inicjatyw na szczeblu międzynarodowym, takich jak: Konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych (OECD), Światowe Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych (OECD), Inicjatywa przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI), Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, Komitet Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych oraz Afrykańskie Forum Administracji Podatkowej;
- N. wyrażając zadowolenie z faktu, że liczne państwa AKP są stroną tych instrumentów międzynarodowych i są zobowiązane do ich wdrażania;
- O. mając na uwadze fakt, że gwałtowny wzrost liczby osób młodych, sprawiający, że za kilka lat Afryka będzie najbardziej zaludnionym regionem na świecie, może doprowadzić do większego bezrobocia i niestabilności społeczno-politycznej;
1. jest przekonane, że rozwiązanie problemu nielegalnych przepływów finansowych musi mieć przede wszystkim charakter polityczny, a zwalczanie prania pieniędzy, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i korupcji musi pozostać wśród priorytetów międzynarodowego programu działań, gdyż procedery te są poważnym problemem w związku z niskimi stopami wzrostu gospodarczego w niektórych państwach AKP, wysokimi wskaźnikami ubóstwa i rosnącym zapotrzebowaniem na zasoby w kontekście malejącej pomocy publicznej;
 2. przypomina, że przeciwdziałanie nielegalnym przepływom finansowym wymaga ścisłej międzynarodowej współpracy i równoczesnego zaangażowania wszystkich podmiotów krajowych i międzynarodowych, a mianowicie: rządów i organów lokalnych, instytucji państwowych, sektora prywatnego, organizacji regionalnych i międzynarodowych oraz społeczeństwa obywatelskiego;
 3. przypomina o zobowiązaniu podjętym przez strony Partnerstwa z Pusanu z 2011 r. do skutecznej współpracy na rzecz rozwoju i do wzmocnienia działań w celu zwalczania korupcji i nielegalnych przepływów finansowych;
 4. przyznaje, że na szczeblu międzynarodowym podjęto wiele wysiłków w celu zwalczania nielegalnych przepływów finansowych, ale stwierdza z zaniepokojeniem, że najważniejsze konwencje i inicjatywy międzynarodowe służące walce z korupcją i nielegalnymi przepływami finansowymi nie przynoszą konkretnych rezultatów na etapie wdrażania; w szczególności ubolewa, że często inicjatywom tym brak koordynacji – zwłaszcza w kontekście odzyskiwania mienia – i spójności, choć poparto je środkami wymierzonymi w międzynarodowy terroryzm i powiązanymi wysiłkami na rzecz kontroli jego finansowania; przypomina o tym, że aby zwalczyć organizacje terrorystyczne w zdestabilizowanych krajach wciąż konieczne jest badanie ich międzynarodowych źródeł finansowania oraz przerwanie kanałów handlu bronią;
 5. ma świadomość, że aby osiągnąć cele, należy dostosować krajowe strategie polityczne do globalnego programu działań; podkreśla, że niezbędne jest zachowanie spójności na szczeblu krajowym i międzynarodowym zarówno między instytucjami, jak i reformami;
 6. apeluje do państw członkowskich i państw AKP, by pracowały pod auspicjami ONZ w celu ustanowienia zobowiązania prawnego obejmującego cały łańcuch dostaw minerałów i by w ten sposób podjęły rzeczywiste działania na rzecz poszanowania praw człowieka zamiast sprzyjać grupom interesów i dużym przedsiębiorstwom;
 7. przypomina o tym, że raje podatkowe, jurysdykcje stosujące szeroki zakres tajemnicy bankowej i nielegalne przepływy finansowe skutkują erozją bazy podatkowej, podważają sprawiedliwość systemu podatkowego oraz zakłócają handel i inwestycje; w tym kontekście stanowczo podkreśla, że wyeliminowanie wszelkich form nielegalnych przepływów finansowych ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia gospodarczo-społecznych celów nowego programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;

8. przypomina, że mobilizacja zasobów krajowych w drodze opodatkowania jest najważniejszym źródłem dochodów służących finansowaniu zrównoważonego rozwoju; wzywa społeczność międzynarodową do przyjęcia wszelkich środków niezbędnych do wdrożenia skutecznej i przejrzystej polityki podatkowej i handlowej oraz uwzględnienia roli OECD, grupy G-20, grupy G-8, grupy G-77, Unii Afrykańskiej, Banku Światowego, MFW oraz Afrykańskiego Banku Rozwoju, a także kluczowej roli prywatnych banków w zapewnieniu przejrzystości finansowej w państwach AKP i na całym świecie; podkreśla ponadto potrzebę szerszego udziału krajów rozwijających się w zarządzaniu w kwestiach podatkowych na poziomie światowym;
9. zwraca uwagę, że państwa AKP, chcąc zwiększyć dochody podatkowe, często napotykają ogromne trudności polityczne, prawne i administracyjne; uważa zatem, że pomoc rozwojowa powinna koncentrować się na ustanawianiu właściwych ram regulacyjnych oraz wzmocnieniu administracji podatkowej i instytucji odpowiedzialnych za zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych poprzez zapewnianie fachowej wiedzy technicznej w zakresie zarządzania zasobami, wywiadu finansowego oraz regulacji antykorupcyjnych, w szczególności w odniesieniu do prania pieniędzy, przestępczości zorganizowanej i nielegalnego handlu oraz odzyskiwania dóbr majątkowych zagrabionych krajom;
10. podkreśla ryzyko, na jakie narażone są państwa afrykańskie, gdy czynią nierówne ustępstwa w związku z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania i umowami koncesyjnymi na wydobycie zasobów naturalnych; uważa, że należy popierać model umowy opracowany przez komitet ds. podatkowych ONZ, aby przeciwdziałać nadużyciom w zakresie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, gdyż model ten przewiduje większe prawa w zakresie opodatkowania u źródła niż model OECD;
11. zauważa, że przemysł wydobywczy, służby użyteczności publicznej i infrastruktura, sektor zdrowia i edukacji są szczególnie narażone na korupcję, która jest jednym z głównych czynników pobudzających nielegalne przepływy finansowe; wyraża przekonanie, że Inicjatywę przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI) należy uczynić obowiązkową; wzywa państwa AKP, by w ramach swoich programów antykorupcyjnych zwiększyły przejrzystość i odpowiedzialność w zakresie umów dotyczących zasobów, sprawozdawczości przedsiębiorstw i audytu, a także poboru i alokacji dochodów;
12. przypomina o tym, że nieprzejrzyste procedury zamówień rządowych i łańcuchy dostaw mogą stwarzać okazję do nielegalnych przepływów finansowych związanych z korupcją; uważa w związku z tym, że wysiłki antykorupcyjne powinny zmierzać również w kierunku modernizacji praktyk w zakresie zamówień publicznych;
13. zauważa z zaniepokojeniem, że instytucje finansowania rozwoju nadal wspierają liczne inwestycje, w przypadku których kapitał przepływa przez raje podatkowe, co wynika z faktu szerokiego korzystania z usług pośredników finansowych; podkreśla, że międzynarodowe i regionalne instytucje finansowania rozwoju oraz banki mają do odegrania kluczową rolę w kwestii odpowiedzialnego finansowania oraz że należy ukierunkować współpracę na wzmocnienie dobrych rządów i budowanie państwowości, tak aby umożliwić rzetelne i odpowiedzialne wykorzystanie dochodów publicznych w państwach AKP; uważa zwłaszcza, że instytucje finansowania rozwoju powinny inwestować wyłącznie w te przedsiębiorstwa i fundusze, które wykazują wolę publicznego ujawnienia rzeczywistych właścicieli i prowadzenia sprawozdawczości dotyczącej rachunków finansowych z podziałem na poszczególne kraje;
14. wzywa UE do przyjmowania bardziej aktywnej roli w świadczeniu pomocy finansowej i technicznej krajom rozwijającym się, aby mogły one radzić sobie z wprowadzanymi światowymi standardami w walce z uchylaniem się od opodatkowania, w tym dotyczącymi automatycznej wymiany informacji;
15. apeluje do UE o pełne wykorzystanie modelowej konwencji podatkowej OECD, w tym opcjonalnego postanowienia o pomocy w pobieraniu podatków, które może być włączane do umów dwustronnych, w przypadku gdy każdy z krajów zgadza się pomóc w pobieraniu podatków nałożonych przez drugi kraj;
16. kładzie nacisk na potrzebę przeciwdziałania – poprzez współpracę i wymianę informacji – erozji bazy podatkowej oraz przenoszeniu zysków do jurysdykcji podatkowych niechętnych współpracy i do banków, w tym banków w krajach rozwiniętych, stosujących tajemnicę bankową; apeluje ponadto o to, by wszystkie państwa i jurysdykcje, które jeszcze tego nie czynią, przestrzegały wspólnych ogólnoswiatowych standardów w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych;
17. apeluje o podawanie do publicznej wiadomości informacji o rzeczywistej własności przedsiębiorstw w odniesieniu do wszystkich struktur korporacyjnych, w tym funduszy powierniczych, fundacji i firm „przykrywek”, oraz ponawia apel o publiczną sprawozdawczość przedsiębiorstw wielonarodowych w podziale na kraje – w oparciu o modele G-20 i OECD – by powstrzymać erozję bazy podatkowej i przenoszenie zysków; stwierdza, że zyski wypracowane przez korporacje międzynarodowe powinny podlegać opodatkowaniu w państwie, w którym zostały wygenerowane; uważa ponadto, że bodźce podatkowe powinny być upubliczniane;
18. przypomina o tym, że kluczowe znaczenie ma współpraca i wymiana informacji między różnymi służbami wywiadowczymi, i z tego względu wzywa do wzmocnienia współpracy na szczeblu regionalnym w celu wspólnego opracowania projektu modelu porozumienia w sprawie wymiany informacji podatkowych z myślą o zapobieganiu nadużyciom;

19. przyznaje, że wiele państw AKP – zgodnie ze swoimi strategiami rozwoju gospodarczego i dywersyfikacji oraz z myślą o legalnym wykorzystaniu możliwości, jakie daje globalizacja – rozwinęło lub rozwija mimo licznych przeszkód swój sektor usług finansowych i zobowiązuje się czynić to w pełnej zgodności z międzynarodowymi normami i standardami;
 20. wzywa centra finansowe, w tym centra finansowe offshore, stosujące w dużym stopniu tajemnicę finansową, by podjęły współpracę służącą zwalczaniu nielegalnych przepływów finansowych na całym świecie oraz przestrzegały globalnych uzgodnionych standardów przejrzystości, i uważa, że w razie braku współpracy ze strony rajów podatkowych – po wyczerpaniu wszystkich możliwości dialogu i konsultacji z odnośnymi państwami i jurysdykcjami i w oparciu o odpowiednio określone i akceptowane na forum międzynarodowym kryteria – należy rozważyć nałożenie sankcji;
 21. zachęca wszystkie państwa AKP i państwa członkowskie UE do zapewnienia ogółowi społeczeństwa dostępu do informacji o budżecie państwa i organów lokalnych, by chronić środki publiczne przed przekierowaniem w ramach nielegalnych przepływów finansowych;
 22. apeluje do wszystkich państw AKP, by ustanowiły mechanizm wzajemnej oceny obejmujący zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych;
 23. przypomina o tym, że opodatkowanie jest jednym z niezawodnych źródeł dochodu dla krajów rozwijających się; skuteczne i przejrzyste systemy podatkowe dostarczają bowiem środków finansowych niezbędnych do zapewnienia dostępu do podstawowych usług publicznych oraz zmniejszania nierówności społecznych;
 24. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP–UE, Parlamentowi Europejskiemu, Komisji Europejskiej, Radzie Europejskiej, Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, parlamentom regionalnym i narodowym oraz organizacjom regionalnym mającym związki z państwami AKP, a także EBI.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie wyzwań dla rolnictwa rodzinnego i produkcji rolnej na małą skalę w państwach AKP**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE,

- na posiedzeniu w Nairobi (Kenia) w dniach 19–21 grudnia 2016 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie zmniejszania ubóstwa drobnych rolników w państwach AKP i z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie skutków społecznych i środowiskowych pasterstwa w państwach AKP,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu), w szczególności jej art. 23 i 34, a także zmiany wprowadzone do umowy z Kotonu w 2005 r. i 2010 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie zasad ramowych Unii Europejskiej dotyczących wsparcia krajów rozwijających się w zakresie wyzwań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym ⁽³⁾, z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie podejścia UE do kwestii odporności i działań zmniejszających ryzyko związane z klęskami żywiołowymi w krajach rozwijających się: wyciąganie wniosków z kryzysu bezpieczeństwa żywnościowego ⁽⁴⁾, z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie roli praw własności, systemu własności oraz tworzenia dobrobytu w procesie likwidacji ubóstwa i wzmacniania zrównoważonego rozwoju w krajach rozwijających się ⁽⁵⁾, z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie Tanzanii, w szczególności kwestii zawłaszczania ziemi ⁽⁶⁾ oraz z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie nowego sojuszu na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie unijnych zasad ramowych dotyczących wsparcia krajów rozwijających się w zakresie wyzwań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym przyjęty w dniu 31 marca 2010 r. ⁽⁸⁾ oraz konkluzje Rady w sprawie ram polityki przyjęte w dniu 10 maja 2010 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego w pomocy zewnętrznej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając plan działania Komisji w zakresie żywienia z dnia 3 lipca 2014 r. ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając szczyt Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju oraz dokument końcowy przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne w dniu 25 września 2015 r., zatytułowany „Przekształcenie naszego świata: agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, a w szczególności zawarty w niej cel zrównoważonego rozwoju nr 2, tj. wyeliminowanie głodu, osiągnięcie bezpieczeństwa żywnościowego, zapewnienie lepszego odżywiania i promocja zrównoważonego rolnictwa 3 lipca 2014 r. ⁽¹²⁾,
- uwzględniając porozumienie paryskie stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, przyjęte w dniu 12 grudnia 2015 r. ⁽¹³⁾,
- uwzględniając kompleksowy program rozwoju rolnictwa w Afryce uzgodniony przez Unię Afrykańską w 2002 r. ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając szczyt głów państw Unii Afrykańskiej w Maputo (Mozambik) w 2003 r., na którym rządy państw Unii Afrykańskiej uzgodniły, że będą inwestować ponad 10 % swoich łącznych wydatków z budżetów krajowych w sektor rolnictwa ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE w dniu 21 grudnia 2016 r. w Nairobi (Kenia).

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 75.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0578.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0250.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 122.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0247.

⁽⁸⁾ COM(2010) 0127.

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf

⁽¹¹⁾ SWD(2014) 0234.

⁽¹²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/1.

⁽¹³⁾ UN FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1.

⁽¹⁴⁾ <http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf>

⁽¹⁵⁾ Assembly/AU/Decl.7(II).

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych ONZ z dnia 16 grudnia 1966 r.,
- uwzględniając ogłoszony przez ONZ Międzynarodowy Rok Rolnictwa Rodzinnego 2014 ⁽¹⁾,
- uwzględniając opracowane przez Unię Afrykańską ramy polityczne Policy Framework for Pastoralism in Africa: Securing, Protecting and Improving the Lives, Livelihoods and Rights of Pastoralist Communities [Ramy polityczne dla pasterstwa w Afryce – zabezpieczenie, ochrona i poprawa warunków życia, środków utrzymania i praw wspólnot pasterskich] przyjęte podczas konferencji afrykańskich ministrów rolnictwa w październiku 2010 r. i zatwierdzone przez jej radę wykonawczą podczas 18. sesji zwyczajnej w styczniu 2011 r. w Addis Abebie (Etiopia),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich ⁽²⁾,
- uwzględniając zgromadzenie głów państw i szefów rządów Unii Afrykańskiej w lipcu 2012 r., na którym rok 2014 ogłoszono Rokiem rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce, uświetniając dziesiątą rocznicę przyjęcia kompleksowego programu rozwoju rolnictwa w Afryce ⁽³⁾,
- uwzględniając tzw. miejski pakt na rzecz polityki żywnościowej z Mediolanu z dnia 15 października 2015 r. promowany przez Radę Miasta Mediolan i podpisany przez 113 miast na całym świecie, który został przekazany Sekretarzowi Generalnemu ONZ Ban Ki-Moonowi i w którym podkreśla się kluczową rolę miast w opracowywaniu strategii politycznych w zakresie zrównoważonej żywności,
- uwzględniając deklarację z Malabo w sprawie przyspieszonego wzrostu rolnictwa i transformacji w kierunku wspólnego dobrobytu i lepszych warunków życia przyjętą podczas szczytu głów państw Unii Afrykańskiej w Malabo (Gwinea Równikowa) w dniu 27 czerwca 2014 r., w której rządy państw Unii Afrykańskiej ponowiły zobowiązanie do przeznaczania co najmniej 10 % wydatków publicznych na rolnictwo ⁽⁴⁾,
- uwzględniając inicjatywę grupy G8 z L'Aquila z 2009 r. na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając ramy i wytyczne w sprawie polityki gruntowej w Afryce, przyjęte podczas Wspólnej Konferencji ministrów rolnictwa, gospodarki gruntowej i inwentarza żywego w kwietniu 2009 r. w Addis Abebie (Etiopia) ⁽⁶⁾, jak również deklarację w sprawie gruntów w Afryce i związanych z tym wyzwań ⁽⁷⁾, przyjętą podczas szczytu głów państw Unii Afrykańskiej w lipcu 2009 r. w Syrcie (Libia), wzywającą do skutecznego wdrożenia tych ram i wytycznych,
- uwzględniając zasady przewodnie w sprawie inwestycji gruntowych na dużą skalę w Afryce, przyjęte podczas spotkania Wspólnej Konferencji ministrów rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich, rybołówstwa i akwakultury Unii Afrykańskiej w dniach 1–2 maja 2014 r. w Addis Abebie (Etiopia),
- uwzględniając dobrowolne wytyczne Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) z 2004 r. służące wspieraniu stopniowego zapewniania prawa do odpowiedniej żywności w kontekście krajowego bezpieczeństwa żywności ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z 1979 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1987 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Deklarację praw ludów tubylczych ONZ z 2007 r. ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ W którym rolnictwo rodzinne określa się jako „formę organizacji produkcji rolnej, leśnej, rybackiej, hodowlanej i akwakultury [...]” (FAO, 2013, s.2); <http://creativecommons.org/licenses/by-cn-nd/4.0/>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0405.

⁽³⁾ Assembly/AU/Decl.449(XIX).

⁽⁴⁾ Assembly/AU/Decl.1(XXIII).

⁽⁵⁾ <http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf>

⁽⁶⁾ <http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa>

⁽⁷⁾ Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1.

⁽⁸⁾ <http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm>

⁽⁹⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

⁽¹⁰⁾ <http://www.achpr.org/instruments/achpr/>

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

- uwzględniając podstawowe zasady i wytyczne ONZ w sprawie eksmisji i wysiedleń związanych z rozwojem z 2007 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka, przyjęte przez Radę Praw Człowieka ONZ w 2011 r. ⁽²⁾, oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, zaktualizowane w 2011 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając Partnerstwo z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju z 2011 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dobrowolne wytyczne w zakresie odpowiedzialnego zarządzania tytułami własności do ziemi, łowisk i lasów (VGGT) z 2012 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję o ochronie nowych odmian roślin (Konwencja UPOV) z 1991 r. ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając Zasady z Maastricht dotyczące eksterytorialnych zobowiązań państw w zakresie praw ekonomicznych, społecznych i kulturowych (ETOP),
 - uwzględniając Międzynarodowy traktat o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa (ITPGRFA) z 2001 r. ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej z 1992 r. oraz związany z nią protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym z 2000 r., a także protokół z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów z 2010 r. ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 18 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Społecznych i Środowiska (AKP–UE/xxx.xxx vxx-xx),
- A. mając na uwadze, że prawa własności gruntów przysługujące drobnym producentom, a zwłaszcza ludom tubylczym, rolnikom prowadzącym gospodarstwa rodzinne, kobietom, pasterzom i rybakom, często nie są uznawane, co sprawia, że są oni narażeni na skutki nieodpowiednich transakcji związanych z własnością gruntów, wywłaszczenie wbrew własnej woli lub brak sprawiedliwej rekompensaty;
- B. mając na uwadze, że niekorzystne skutki zawłaszczania ziemi przeważają nad korzyściami; mając na uwadze, że palono i niszczone osady, aby utworzyć drogę inwestorom, a dostępne miejsca relokacji są często oddalone od centralnych obszarów prowadzenia działalności gospodarczej, co zmusza rolników do zamieszkania z dala od głównego źródła ich dochodu;
- C. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich trzydziestu lat w państwach AKP bezpośrednie alokacje i prywatne inwestycje w małe gospodarstwa rolne ulegały obniżeniu, podczas gdy uzależnienie krajów o niskim dochodzie od importu żywności wzrosło, przez co stały się one narażone na wahania cen na rynkach międzynarodowych;
- D. mając na uwadze, że zwiększenie wydajności produkcji rolnej i dochodów drobnych producentów ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia ubóstwa w państwach AKP, gdyż przyczynia się do bezpieczeństwa żywnościowego i bezpieczeństwa zatrudnienia oraz prowadzi do ograniczenia liczby naruszeń prawa do ziemi;
- E. mając na uwadze, że duże partnerstwa publiczno-prywatne prowadzą do zajęcia dominującej pozycji przez duże spółki rolne w rolnictwie państw AKP, wykluczając przedsiębiorstwa lokalne;
- F. mając na uwadze, że zarówno program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, jak i porozumienie paryskie w sprawie zmiany klimatu z grudnia 2015 r. podkreślają znaczenie opracowania takiego modelu rolnictwa, który wzmocni jego odporność oraz stworzy zrównoważone systemy żywnościowe;
- G. mając na uwadze, że kryzys żywnościowy w 2008 r. doprowadził do powszechnego uznania potrzeby wspierania drobnych producentów rolnych produkujących żywność na potrzeby rynków krajowych;

⁽¹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx>

⁽²⁾ <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

⁽³⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>

⁽⁵⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

⁽⁶⁾ <http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html>

⁽⁷⁾ <http://www.planttreaty.org/>

⁽⁸⁾ <https://www.cbd.int/>

- H. mając na uwadze, że uruchomienie programów dostosowania strukturalnego na początku lat 80. XX w. rozwinęło rolnictwo ukierunkowane na eksport, a priorytetem było zwiększanie produkcji upraw komercyjnych przeznaczonych na rynki światowe; mając na uwadze, że wybór ten sprzyjał wysoko kapitałowemu i wysoko zmechanizowanym formom produkcji na dużą skalę, natomiast w porównaniu z tą produkcją małe gospodarstwa rolne były stosunkowo zaniedbane;
- I. mając na uwadze, że rynki międzynarodowe będą w przyszłości bardziej niestabilne; mając na uwadze, że państwa nie powinny podejmować ryzyka nadmiernego uzależnienia od importu, lecz powinny raczej inwestować głównie w krajową produkcję żywności, aby zbudować odporność;
- J. mając na uwadze, że tzw. ośrodki wzrostu mają na celu przyciągnięcie międzynarodowych inwestorów przez udostępnianie gruntów dużym spółkom prywatnym i że nie może się to odbywać kosztem rolników prowadzących gospodarstwa rodzinne;
- K. mając na uwadze, że prawo rolników do nieograniczonej produkcji, wymiany i sprzedaży materiału siewnego jest podstawą utrzymania 90 % ludności pracującej w rolnictwie w Afryce, przy czym różnorodność materiału siewnego ma kluczowe znaczenie dla zbudowania odporności rolnictwa na zmianę klimatu;
- L. mając na uwadze, że rolnicy prowadzący gospodarstwa rodzinne i drobni producenci rolni wykazali, że potrafią wytwarzać zróżnicowane produkty, w tym inwentarz żywy i produkty rybołówstwa, i w sposób zrównoważony zwiększać produkcję żywności, stosując praktyki rolnictwa ekologicznego;
- M. mając na uwadze, że system monokultury może zwiększyć zależność od nawozów sztucznych i pestycydów, a także może prowadzić do masowej degradacji gruntów oraz przyczynić się do zmiany klimatu;
- N. mając na uwadze, że rolnictwo wielkoobszarowe w Afryce jest odpowiedzialne za co najmniej 14 % łącznych emisji gazów cieplarnianych rocznie, głównie z powodu stosowania nawozów azotowych, w wyniku czego od 2000 r. kontynent ten zajmuje trzecie miejsce pod względem wielkości emisji⁽¹⁾;
- O. mając na uwadze, że płeć i szkolenie są bardzo ważnymi wymiarami inwestycji w rolnictwo w państwach AKP; mając na uwadze, że wzmocnienie pozycji kobiet w produkcji rolnej na małą skalę jako aktywnych i wykwalifikowanych osób działających na rzecz wprowadzania zmian ma kluczowe znaczenie dla rozwoju gospodarczego sektora; mając na uwadze, że kobiety mieszkające na wsi są od dawna dyskryminowane pod względem dostępu do szeregu zasobów produkcyjnych, w tym do ziemi, kredytów, nakładów i usług;
- P. mając na uwadze, że FAO szacuje, iż na świecie utracono ok. 75 % różnorodności genetycznej roślin; mając na uwadze, że erozja genetyczna na szeroką skalę zwiększa naszą podatność na zmianę klimatu oraz na nowe szkodniki i choroby;
- Q. mając na uwadze, że kontrola, własność i przystępność cenowa nasion to niezbędne warunki zapewniające ubogim rolnikom trwałość bezpieczeństwa żywnościowego;
- R. mając na uwadze, że gospodarstwa rodzinne często osiągają wyższą wydajność pod względem użytkowania gruntów niż większe gospodarstwa, a także wykorzystują większą liczbę pracowników w przeliczeniu na hektar niż ich większe odpowiedniki;
- S. mając na uwadze, że w Afryce istotną kwestią jest dostęp do wody; mając na uwadze, że wspieranie systemu nawadniania przeznaczonego dla drobnych producentów przez udzielanie pomocy finansowej i technicznej mogłoby w znaczącym stopniu przyczynić się do podniesienia wydajności i dochodu, gdyż dostęp do wody stanowi szansę dla lokalnego rozwoju;
- T. mając na uwadze, że wielu drobnych rolników i wiele społeczności wiejskich postępuje zgodnie z tradycyjnymi praktykami i nadal uzupełnia ilość spożywanego białka mięsem schwytych dzikich zwierząt (mięso z buszu); mając na uwadze, że coraz częściej wykazuje się niezrównoważony charakter takiego postępowania;
- U. mając na uwadze, że rolnictwo rodzinne i drobni producenci mają wpływ na rozwój gospodarczy, polityczny i społeczno-kulturalny krajów rozwijających się, co będzie miało bezpośrednie skutki dla procesu budowania tożsamości narodowej; mając na uwadze, że niepowodzenie procesu budowania tożsamości narodowej może doprowadzić do niestabilności politycznej, niepokoju społecznych, niesprawiedliwości i stagnacji społeczno-kulturalnej, które w konsekwencji mogą doprowadzić do powstania państw upadłych;
- V. mając na uwadze, że gospodarstwa rodzinne są głównym źródłem solidarności międzypokoleniowej oraz odpowiedzialności społecznej i środowiskowej, promując tym samym zrównoważony rozwój nawet w najbardziej uboższych regionach;

⁽¹⁾ <http://www.fao.org/docrep/019/i3671e/i3671e.pdf>

- W. mając na uwadze, że ludność świata licząca około 7,2 miliarda osób utrzymywana jest przez systemy produkcji rolnej reprezentowane przez ponad 570 milionów gospodarstw rolnych na całym świecie; mając na uwadze, że produkcja rolna na małą skalę stanowi większość systemów rolnych na świecie; mając na uwadze, że w skali globalnej 73 % rolników posiada mniej niż 1 ha ziemi, a także mając na uwadze, że 85 % posiada mniej niż 2 ha; mając na uwadze, że drobni producenci rolni wnoszą znaczny wkład w produkcję rolną w krajach rozwijających się i odgrywają podstawową rolę w odniesieniu do bezpieczeństwa żywnościowego, wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i ograniczania ubóstwa;
- X. mając na uwadze, że brakuje dostosowanych do konkretnych warunków strategii politycznych uwzględniających realia panujące w każdym z państw AKP, które promowałyby wspieranie rolników prowadzących gospodarstwa rodzinne i drobnych producentów rolnych w celu rozwijania samodzielności i praktyk zrównoważonego rolnictwa, co zwiększa liczbę stojących przed nimi zróżnicowanych i złożonych wyzwań;
- Y. mając na uwadze, że innowacje w sektorze rolnictwa są kluczowym czynnikiem podniesienia efektywności pracy i użytkowania gruntów, umożliwiającym rodzinom, które posiadają i prowadzą gospodarstwa rolne, podźwignięcie się z ubóstwa i osiągnięcie dobrobytu;
- Z. mając na uwadze, że brak odpowiednich lokalnych badań w zakresie rolnictwa, usług doradztwa rolniczego i szkoleń mających na celu pomoc rolnikom prowadzącym gospodarstwa rodzinne i drobnym producentom stał się jedną z przeszkód w rozwoju tego sektora;
- AA. mając na uwadze, że gospodarstwa rodzinne często stanowią dla młodych ludzi jedyną szansę na zdobycie zatrudnienia i nabycie umiejętności zawodowych;
1. wzywa rządy i darczyńców do zawieszenia lub przeglądu wszystkich polityk i projektów, które bezpośrednio wspierają i ułatwiają zawłaszczanie ziemi lub pośrednio zwiększają presję na ziemię i zasoby naturalne i mogą doprowadzić do poważnych naruszeń praw człowieka;
 2. przypomina, że promowanie zrównoważonego rolnictwa zalicza się do celów zrównoważonego rozwoju, które mają zostać osiągnięte do 2030 r.;
 3. apeluje do państw członkowskich UE o stworzenie skutecznych narzędzi zrównoważonego rozwoju i instrumentów wspierania rolnictwa rodzinnego i lokalnych gospodarek w Afryce Subsaharyjskiej, takich jak najlepsze praktyki w zakresie metod uprawy, przypominając, że rodzinne gospodarstwa rolne i drobni producenci rolni wytwarzają ok. 80 % światowej żywności i dostarczają ponad 60 % miejsc pracy w krajach AKP; podkreśla, że zwiększenie plonów jest zasadniczym czynnikiem decydującym o dochodzie w produkcji rolnej na małą skalę;
 4. apeluje do UE, jej państw członkowskich i państw AKP o zachęcanie gospodarstw rodzinnych do uczestnictwa w programach wspierających innowacje i do szerszego stosowania istniejących technologii i praktyk; zauważa, że w przypadku rozwijania, dostosowywania i stosowania nowych technologii i praktyk zarządzania gospodarstwem należy uwzględnić specyficzną strukturę rolnictwa rodzinnego w każdym kraju zgodnie z zaleceniami przedstawionymi przez FAO w sprawozdaniu zatytułowanym State of the Food and Agriculture – Innovation in Family Farming [Stan wyżywienia i rolnictwa – innowacje w rolnictwie rodzinnym];
 5. podkreśla, że produkcja rolna na małą skalę stanowi ponad 80 % światowej produkcji rolnej i odgrywa ważną rolę w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, ograniczania ubóstwa oraz w zrównoważonym gospodarowaniu zasobami naturalnymi;
 6. zachęca państwa AKP, by w większym stopniu zaangażowały ludzi młodych, aby wspierać rolnictwo rodzinne;
 7. zauważa, że starzejąca się populacja rolników, ograniczony dostęp do ochrony socjalnej, środków, usług finansowych, rynków i skutecznych usług z zakresu upowszechniania wiedzy rolniczej oraz słaba organizacja rolników znacząco utrudniają rozwój produkcji rolnej na małą skalę i ograniczają młodym ludziom szanse zatrudnienia w rolnictwie;
 8. przypomina, że pomimo wielu ograniczeń rolnictwo rodzinne i produkcja rolna na małą skalę nadal mogą odgrywać istotną rolę w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego, wzrostu gospodarczego i ograniczania ubóstwa oraz mają potencjał do tworzenia godnych miejsc pracy dla kobiet i mężczyzn na obszarach wiejskich;
 9. apeluje do UE i jej państw członkowskich o zapewnienie, aby inwestorzy z siedzibą w UE przestrzegali praw lokalnych społeczności i respektowali potrzeby niewielkich gospodarstw przez skuteczne wprowadzenie w życie norm międzynarodowych regulujących odpowiedzialne inwestycje w rolnictwie, w tym ramy i wytyczne Unii Afrykańskiej w sprawie polityki gruntowej w Afryce i zasady przewodnie w sprawie inwestycji gruntowych na dużą skalę w Afryce, oraz aby przestrzegali wytycznych dotyczących biznesu i praw człowieka i Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych;

10. podkreśla, że konieczne jest wspieranie nie tylko drobnych rolników, ale także małych i średnich przedsiębiorstw wiejskich, które kupują od nich produkty i dostarczają im towary;
11. przypomina o znaczeniu zdrowego i żywotnego sektora usług, który stanowi łącznik pomiędzy produkcją rolną na małą skalę a szerszymi rynkami i ma na celu umożliwienie drobnym producentom zwiększenia skali działalności i rozwoju;
12. przypomina, że odkrycie w 2013 r. dużej warstwy wodonośnej w Kenii świadczy o tym, że Afryka wcale nie jest sucha, lecz dysponuje obfitymi zasobami wody; podkreśla, że problemem dla rolników jest dostęp do wody i że tylko około 6 % uprawianych gruntów jest wyposażonych w systemy nawadniania, a miliony osób utrzymują się z rolnictwa uzależnionego od opadów deszczu;
13. przypomina, że dostęp rolników w Afryce do wody jest dużym problemem oraz szansą dla rozwoju lokalnego, i podkreśla, że innym ograniczeniem jest brak szczegółowych map hydrogeologicznych dla całej Afryki;
14. podkreśla znaczenie znalezienia sposobu przeprowadzenia mapowania hydrogeologicznego i opublikowania zdobytych w ten sposób informacji lub udostępnienia ich drobnym producentom rolnym, ponieważ doprowadziłoby to do zasadniczej zmiany krajobrazu rolniczego i ekonomiki rolnictwa;
15. przypomina, że gdy rolnictwo ma możliwość wzrostu na poziomie lokalnym, rolnicy mogą pozyskać większy kapitał, który można ponownie zainwestować lokalnie, zwiększając tym samym wydajność i efektywność i poprawiając zwrot z kapitału;
16. odnotowuje z zaniepokojeniem, że wiele transakcji dotyczących gruntów narusza zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody zainteresowanych społeczności; w szczególności zwraca uwagę, że w procesie decyzyjnym w ramach współpracy na forum nowego sojuszu na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia (NAFSN) nie wszystkie zainteresowane strony wzięły udział – dotyczy to zwłaszcza drobnych producentów rolnych;
17. podkreśla potrzebę ożywienia inwestycji publicznych w rolnictwo państw AKP oraz nadania priorytetowego znaczenia inwestycjom w upowszechnianie wiedzy rolniczej, w tym w szkolenia, oraz podnoszeniu świadomości w zakresie rolnictwa ekologicznego zgodnie z konkluzjami zespołu ds. międzynarodowej oceny wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój (IAASTD), zaleceniami specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do żywności i celami zrównoważonego rozwoju;
18. zauważa, że polityka inwestycji rolnych koncentruje się głównie na operacjach nabywania gruntów na dużą skalę oraz na rolnictwie zorientowanym na eksport i niezwiązanym z gospodarką lokalną; apeluje w związku z tym również o promowanie rolnictwa ekologicznego w państwach AKP; przypomina, że dla większości ludności afrykańskiej dostęp do ziemi i bezpieczeństwo własności ziemi są niezbędne do korzystania z prawa do żywności; apeluje do krajów afrykańskich o uznawanie wszystkich uzasadnionych praw do gruntu, w tym nieformalnych, tubylczych i zwyczajowych praw własności, wspieranie gospodarstw rodzinnych i drobnych producentów rolnych oraz o zwalczanie zawłaszczania ziemi;
19. podkreśla, że prawa użytkownika wywodzące się ze zwyczajowych tytułów prawnych do gruntów, takie jak prawa pasterzy, powinny być uznawane i chronione w systemie prawnym zgodnie z przepisami i orzeczeniami Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów;
20. przypomina, że wytyczne FAO dotyczące odpowiedzialnego zarządzania własnością ziemi, w tym dotyczące pasterstwa, zalecają zabezpieczenie dostępu do ziemi; apeluje do UE o aktywne śledzenie i monitorowanie transakcji dotyczących ziemi z udziałem podmiotów unijnych; podkreśla, że prywatne przedsiębiorstwa zaangażowane w partnerstwa publiczno-prywatne, takie jak NAFSN, powinny być rozliczane ze swoich działań; w tym celu apeluje do stron NAFSN, aby ustanowiły ścisły mechanizm rozliczalności i monitorowania, w tym środki prawne dla lokalnej ludności i społeczności lokalnych, których dotyczą skutki zawieranych transakcji;
21. wzywa rządy i agencje do monitorowania zależności od białka pochodzącego od schwytych dzikich zwierząt i do opracowania planu zastąpienia go, zanim ekosystem ulegnie nieodwracalnemu zniszczeniu;
22. przypomina, że prawo rolników do nieograniczonej produkcji, wymiany i sprzedaży materiału siewnego jest podstawą utrzymania 90 % ludności pracującej w rolnictwie w Afryce i jest niezwykle istotne we wszystkich państwach AKP oraz że różnorodność materiału siewnego ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania odporności rolnictwa afrykańskiego na zmianę klimatu; ubolewa nad wnioskami koncernów o wzmocnienie praw do ochrony odmian roślin zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie nowych odmian roślin z 1991 r. (konwencja UPOV), która zabrania większości takich nieformalnych operacji;

23. zauważa, że wprowadzanie i rozpowszechnianie certyfikowanego materiału siewnego w Afryce poprawia wprawdzie wydajność gruntów i plonów, ale może zwiększyć ryzyko powstania zależności i niewypłacalności drobnych producentów rolnych;
 24. przypomina, że w Europie swobodny przepływ towarów i usług pobudził produkcję żywności i podniósł bezpieczeństwo żywnościowe; w tym względzie podkreśla znaczenie regionalnych umów o wolnym handlu oraz niezawodnej infrastruktury, które umożliwiają drobnym producentom rolnym i rolnikom prowadzącym gospodarstwa rodzinne wyjście poza lokalne rynki;
 25. apeluje do Komisji o pilne zadbanie, aby zobowiązania UE na rzecz praw rolników, których wyrazem jest Międzynarodowy traktat o zasobach genetycznych roślin dla żywienia i rolnictwa, znalazły odzwierciedlenie w pomocy technicznej i wsparciu finansowym na rzecz polityki w zakresie materiału siewnego; wzywa UE do wspierania praw własności intelektualnej, które sprzyjają rozwojowi lokalnie zaadaptowanych odmian nasion oraz nasion z własnego zbioru gospodarstw rolnych;
 26. wzywa państwa członkowskie grupy G-8 do niewspierania upraw GMO w państwach AKP; przypomina, że afrykańska ustawa wzorcowa o bezpieczeństwie biologicznym ustanawia wysoki poziom referencyjny w kwestii bezpieczeństwa biologicznego; uważa, że całą pomoc ze strony zagranicznych darczyńców w rozwój bezpieczeństwa biologicznego na szczeblu krajowym i regionalnym należy ująć w odpowiednie ramy;
 27. wzywa rządy państw AKP do dołożenia wszelkich starań, by wspierać rolnictwo rodzinne i drobnych producentów rolnych przez podkreślanie konieczności opracowania polityki sprzyjającej sprawiedliwości społecznej i rozwijaniu samodzielności i praktyk zrównoważonego rolnictwa oraz by przedstawić zależne od konkretnej sytuacji rozwiązania polityczne uwzględniające warunki panujące w każdym z państw AKP, a także by zachęcać do prowadzenia odpowiednich badań w zakresie rolnictwa, świadczenia usług doradztwa rolniczego i prowadzenia szkoleń oraz innych adekwatnych form wsparcia technicznego i finansowego;
 28. podkreśla znaczenie wspierania i promowania udziału kobiet trudniących się rolnictwem w procesach decyzyjnych, ponieważ w wielu państwach AKP to one ponoszą główną odpowiedzialność za utrzymanie rodzin i jednocześnie wykonują największą część pracy w drobnej produkcji rolnej na własne potrzeby;
 29. zwraca uwagę na problemy, jakie kobiety trudniące się rolnictwem napotykają przy pozyskiwaniu kapitału i zapewnianiu sobie dostępu do gruntów rolnych; zauważa, że łatwiejszy dostęp do kapitału inwestycyjnego ma kluczowe znaczenie dla poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej kobiet i apeluje w tym kontekście o promowanie, wspieranie i ułatwianie dostępu kobiet do źródeł finansowania i do konkretnych szkoleń, które mogą ułatwić ten dostęp;
 30. zauważa, że środki zabezpieczenia społecznego i uznania prawnego, w szczególności w przypadku posiadania i prawa do dziedziczenia lub pozostawiania w spadku, muszą zostać wzmocnione w przypadku kobiet trudniących się rolnictwem, aby zagwarantować im te same prawa co mężczyznom;
 31. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP, Parlamentowi Europejskiemu, Komisji Europejskiej, Radzie Europejskiej, Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu, parlamentom regionalnym i narodowym państw AKP, państwom członkowskim UE oraz organizacjom regionalnym państw AKP.
-

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie skutków huraganu Matthew na Haiti**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE,

- na posiedzeniu w Nairobi (Kenia) w dniach 19–21 grudnia 2016 r.,
 - uwzględniając art. 18 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając oświadczenia komisarza UE ds. pomocy humanitarnej i zarządzania kryzysowego Christosa Stylianidesa w sprawie skutków huraganu Matthew na Haiti,
 - uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie misji stabilizacyjnej ONZ na Haiti,
 - uwzględniając oświadczenie koordynatora ONZ ds. pomocy w sytuacjach kryzysowych Stephena O'Briena wydane dnia 9 października 2016 r.,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ Petera Thomsona w sprawie sytuacji humanitarnej na Haiti wydane dnia 10 października 2016 r.,
 - uwzględniając oświadczenie zastępcy sekretarza generalnego ONZ Jana Eliassona dotyczące uruchomienia wielostronnego funduszu powierniczego w ramach planu reagowania na epidemię cholery na Haiti,
 - uwzględniając wystąpienie sekretarza generalnego grupy państw AKP Patricka Ignatiusa Gomesa na 43. sesji Zgromadzenia Parlamentarnego AKP w dniu 12 października 2016 r.,
 - uwzględniając wspólną strategię partnerstwa Karaiby – Unia Europejska, przyjętą w listopadzie 2012 r.,
 - uwzględniając szybką ocenę bezpieczeństwa żywnościowego po huraganie Matthew opublikowaną przez CNSA (Krajowe Centrum Koordynacji ds. Bezpieczeństwa Żywnościowego) i FAO,
 - uwzględniając Misję Stabilizacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti (MINUSTAH),
 - uwzględniając umowę z Kotonu,
- A. mając na uwadze, że dnia 4 października 2016 r. potężny huragan Matthew uderzył w Haiti, zwłaszcza w departamenty Grand'Anse i Sud, wywołując tam największy kryzys humanitarny od czasów trzęsienia ziemi z 2010 r., powodując rozległe szkody, powodzie i śmierć setek osób oraz sprawiając, że ponad 1,4 mln ludzi na Haiti potrzebuje pomocy; mając na uwadze, że Haiti dopiero co odbudowało się gospodarczo po trzęsieniu ziemi, które nawiedziło wyspę dnia 12 stycznia 2010 r.;
- B. mając na uwadze, że w dniu 10 października 2016 r. Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej, we współpracy z partnerami zaangażowanymi w pomoc humanitarną w ramach wspierania rządu krajowego, zaapelowało o zebranie 119 mln USD w ciągu 3 miesięcy, aby dotrzeć z pomocą do około 750 000 osób na Haiti wymagających wsparcia i ochrony;
- C. mając na uwadze, że Haiti to państwo niestabilne, szczególnie podatne na klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka; mając na uwadze, że na skutek kryzysu politycznego w kraju przez cały 2015 r. nie funkcjonował parlament, a w momencie wygaśnięcia kadencji urzędującego prezydenta, której termin upływał w dniu 7 lutego 2016 r., nie był wybrany żaden następca; mając na uwadze, że Haiti jest jednym z najbiedniejszych krajów na świecie, a ponad połowa z jego liczącej 10 mln ludności cierpi z powodu niedożywienia; mając na uwadze, że jest to jeden z najmniej egalitarnych krajów na świecie, o współczynniku Giniego wynoszącym 0,61 w 2012 r.;
- D. mając na uwadze, że na skutek zjawiska pogodowego El Niño dotkliwiej odczuwalne są tam brak bezpieczeństwa żywnościowego i niepewność wyżywienia;
- E. mając na uwadze, że Haiti należy do krajów świata, w których najbardziej nasilone jest wylesianie, co ogranicza odporność kraju na klęski żywiołowe; mając na uwadze, że jeśli chodzi o źródła energii, Haiti opiera się na węglu drzewnym i drewnie opałowym, co jest główną przyczyną wylesiania;
- F. mając na uwadze, że od 2010 r. władze lokalne na Haiti naciskały na działania prewencyjne, dążąc do opracowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi; mając na uwadze, że ich decyzja o ewakuacji części ludności, choć niewystarczająca, była działaniem ratującym życie;

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE w dniu 21 grudnia 2016 r. w Nairobi (Kenia)

- G. mając na uwadze, że Haiti jest w dużej mierze uzależnione od importu żywności z powodu spadku produkcji lokalnej, która zwykle stanowi główne źródło dochodu dla gospodarstw domowych w najtrudniejszej sytuacji;
- H. mając na uwadze, że huragan, który uderzył w trakcie drugiego głównego okresu zbiorów, zagroził bezpieczeństwu żywnościowemu i że zniszczeniu uległy duże obszary upraw; mając na uwadze, że Haiti stoi w obliczu wzrostu już wysokiego ryzyka występowania chorób przenoszonych przez wodę, zwłaszcza cholery, poważnego braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia w najbardziej dotkniętych miastach departamentu Sud;
- I. mając na uwadze, że Światowy Program Żywnościowy przekazał 500 ton żywności, w tym wyprodukowanego lokalnie ryżu i grochu, do zachodniej części Haiti; mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia wysłała 1 mln dawek szczepionki przeciw cholerze;
- J. mając na uwadze, że na początku listopada 2016 r. odnotowano wyraźny wzrost liczby operacji ratowniczych; mając jednak na uwadze zgłaszane ostatnio incydenty związane z dystrybucją pomocy humanitarnej, będące powodem demonstracji i skutkujące ofiarami śmiertelnymi;
- K. mając na uwadze, że od wybuchu epidemii w 2010 r. UNICEF, we współpracy z rządem Haiti, zwalcza choroby przenoszone przez wodę – m.in. cholera – poprzez poprawę dostępu do wody oraz usług sanitarnych i opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że w dniu 8 listopada 2016 r. rząd Haiti, przy wsparciu ONZ i innych instytucji, rozpoczął kampanię szczepień przeciw cholerze na obszarach, które dotkliwie odczuły skutki huraganu Matthew;
- L. mając na uwadze, że uruchomiony został unijny mechanizm ochrony ludności zapewniający na początek pomoc humanitarną w wysokości 255 000 EUR oraz wysłanie do Haiti zespołu jedenastu unijnych ekspertów ds. ochrony ludności (z Danii, Finlandii, Francji, Rumunii i Szwecji); mając na uwadze, że zapewniono wiedzę fachową w zakresie koordynacji w sytuacjach kryzysowych, logistyki, kwestii dotyczących wody, infrastruktury sanitarnej i zdrowia;
- M. mając na uwadze, że do połowy października dzięki inżynierom z MINUSTAH (Misji Stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti) i władzom lokalnym oczyszczono drogi, zapewniając połączenie między Port-au-Prince a obszarami w południowo-zachodniej części kraju, w tym miejscowościami Les Cayes i Jérémie; mając na uwadze, że MINUSTAH dba również o bezpieczeństwo konwojów humanitarnych, systemów uzdatniania wody i o nadzór na posterunkach policji;
- N. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ postanowiła przedłużyć o sześć miesięcy mandat misji MINUSTAH (Misji Stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti);
- O. mając na uwadze, że wybory prezydenckie, które odbyły się w listopadzie 2016 r., zostały przeprowadzone w sposób zadowolający i zgodny z procesem demokratycznym oraz że na koniec procesu wyborczego nastąpi zaprzysiężenie nowego legalnie wybranego prezydenta;
1. przekazuje najgłębsze kondolencje i wyrazy współczucia osobom poszkodowanym przez huragan Matthew i ponownie solidaryzuje się z ludnością Haiti cierpiącą w wyniku tego katastrofalnego zjawiska;
 2. z zadowoleniem przyjmuje działania władz i społeczeństwa obywatelskiego Haiti, a także ONZ, organizacji pozarządowych i innych darczyńców dwustronnych mające na celu udzielenie pomocy mieszkańcom Haiti oraz wyraża uznanie dla pracy organizacji i indywidualnych osób z całej Unii Europejskiej, krajów AKP i całego świata; z zadowoleniem przyjmuje solidarność międzynarodową okazaną, by pomóc Haiti, a przede wszystkim solidarność i wsparcie na poziomie regionalnym;
 3. z zadowoleniem przyjmuje rzeczywistą wolę polityczną, by przyjąć nowe podejście do wspierania odbudowy Haiti – bez powtarzania błędów z przeszłości – oraz by zając się głęboko zakorzenionymi przyczynami ubóstwa w tym kraju; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE polegające na zapewnieniu Haiti wiedzy fachowej w zakresie ochrony ludności, dodatkowej pomocy humanitarnej oraz pomocy rzeczowej; apeluje do społeczności międzynarodowej i partnerów Haiti, by przy udzielaniu pomocy doraźnej i pomocy po wystąpieniu klęsk żywiołowych stosowali skoordynowane podejście i współpracowali z rządem tego kraju w celu odpowiedniego i skutecznego zaspokajania potrzeb na miejscu;
 4. podkreśla, że brakuje 60 % środków finansowych, by w pełni odpowiedzieć na apel o finansowanie w kwocie 120 mln USD wystosowany przez rząd Haiti i ONZ; wzywa darczyńców do przyspieszenia realizacji swoich zobowiązań; opowiada się za umorzeniem długu Haiti, aby umożliwić odbudowę kraju;
 5. wzywa wszystkie zaangażowane strony do zwrócenia szczególnej uwagi na uczestnictwo kobiet w działaniach na rzecz odbudowy i do wspierania takiego uczestnictwa poprzez aktywne angażowanie kobiet na etapie rehabilitacji, odbudowy i oceny; wzywa wszystkie podmioty udzielające pomocy w Haiti, by przyjmowały środki w celu ochrony kobiet i dziewcząt w związku z ich podatnością na zagrożenia w następstwie huraganu; większą uwagę należy również zwrócić na dzieci odseparowane od rodzin;
 6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że według szacunków w listopadzie 53 400 dzieci było w stanie znów podjąć naukę dzięki ponownemu otwarciu szkół w departamentach Grand'Anse i Sud;

7. wyraża uznanie dla wysiłków rządu Haiti, ONZ i innych instytucji związanych z zainicjowaniem kampanii szczepień przeciw cholerze na obszarach, które dotkliwie odczuły skutki huraganu Matthew; zdecydowanie apeluje do Komisji Europejskiej i społeczności międzynarodowej o monitorowanie sytuacji zdrowotnej ludności Haiti, zwłaszcza pod kątem ewentualnych nowych przypadków wystąpienia cholery, oraz o dalsze wysiłki na rzecz wsparcia osób dotkniętych tą chorobą i budowanie solidnych systemów wodno-sanitarnych i zdrowotnych;
8. podkreśla, że Haiti zмага się z problemem poważnego braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia; popiera wysiłki na rzecz zwiększenia lokalnej produkcji żywności poprzez odbudowę zniszczonej infrastruktury i udostępnianie niezbędnych materiałów (nasion, nawozów i narzędzi) drobnym producentom rolnym; apeluje do UE i innych darczyńców międzynarodowych, by świadcząc pomoc, w miarę możliwości nabywali żywność produkowaną lokalnie;
9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez władze haitańskie w celu ustanowienia systemu zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, dzięki czemu można było ewakuować część ludności; zwraca jednak uwagę na to, że zwiększenie gotowości i odporności społeczeństwa musi pozostać priorytetem; podkreśla, że potrzebne są starania w zakresie sporządzania planów odbudowy; apeluje do UE, by współpracowała z władzami Haiti z myślą o ustanowieniu mechanizmu zapobiegania klęskom żywiołowym i łagodzenia ich skutków oraz zarządzaniu zdolnościami w perspektywie długoterminowej; w tym kontekście podkreśla, że niezbędne jest pilne podjęcie działań służących budowaniu zdolności państwa haitańskiego, jeśli chodzi o demokrację i dobre rządy, gdyż są one niezbędne dla odbudowy kraju, a także działań służących zapewnieniu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego Haiti;
10. wyraża uznanie dla Tymczasowej Rady Wyborczej (CEP) w związku z tym, że pomimo skutków huraganu Matthew przetrzegano kalendarz wyborczy i, przy wsparciu rządu Haiti i policji krajowej, udało się przeprowadzić w dniu 20 listopada wybory w sposób pokojowy i z poszanowaniem praw wyborców; wyraża zaniepokojenie z powodu zamieszek i innych form gwałtownych protestów odnotowanych po wyborach; apeluje do rządu Haiti o pilne podjęcie kroków w celu ustanowienia i pogłębienia demokracji w tym kraju; z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zakończenie wyborów prezydenckich i z zainteresowaniem oczekuje na wyniki końcowe, które powinny zostać ogłoszone w dniu 29 grudnia 2016 r.;
11. przyjmuje do wiadomości zalecenie Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie przedłużenia o sześć miesięcy mandatu MINUSTAH na Haiti;
12. podkreśla, że na skutek wylesiania i degradacji ekosystemów Haiti staje się bardziej podatne na klęski żywiołowe; wzywa Unię Europejską do zwiększenia międzynarodowego finansowania na rzecz ograniczenia wylesiania na Haiti; apeluje również do Unii o większe wsparcie na rzecz promowania pieców o dużej sprawności energetycznej – w celu ograniczenia zużycia węgla drzewnego – a także na rzecz promowania technologii energii odnawialnej, takich jak wykorzystywanie energii słonecznej i wiatrowej, które mają duży potencjał jako alternatywy dla stosowania węgla drzewnego na Haiti;
13. podkreśla zasadnicze znaczenie przekazów pieniężnych od haitańskiej diaspory w kierowaniu przepływami kapitału; zwraca się do państw członkowskich i do rządu Haiti o ułatwienie realizacji przekazów i o dążenie do zmniejszenia ich kosztów;
14. Podkreśla, że zmiana klimatu staje się coraz poważniejszym problemem, jeżeli chodzi o dostęp do wody i bezpieczeństwo żywnościowe; zwraca uwagę, że potrzebne są dodatkowe wysiłki, by zapewnić zmobilizowanie środków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i osiągnięcia docelowej kwoty 100 mln USD do 2020 r.; apeluje do partnerów działających na rzecz rozwoju i do sektora prywatnego, by sprzyjały inwestycjom niezbędnym do badania oraz szybkiego i wszechstronnego transferowania do państw AKP technologii wspomagających łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej, w szczególności do państw podatnych na klęski żywiołowe (małych rozwijających się państw wyspiarskich – SIDS i krajów najsłabiej rozwiniętych – LDC); wzywa społeczność międzynarodową i kraje rozwinięte, by zwiększyły swoje finansowanie;
15. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji Europejskiej, Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, instytucjom Cariforum, Unii Afrykańskiej i Unii Europejskiej, prezydentowi i rządowi Haiti oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ i Zastępcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. Pomocy Humanitarnej i Pomocy w Sytuacjach Kryzysowych.

OŚWIADCZENIE ⁽¹⁾**w sprawie parlamentarnego wymiaru stosunków AKP–UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu*****Oświadczenie Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE dotyczące parlamentarnego wymiaru stosunków AKP–UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu***

(Przyjęte na 32. sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE)

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE (Zgromadzenie) apeluje o to, by przyszła współpraca między AKP a UE w okresie po 2020 r. opierała się na dorobku i więziach, które powstały w toku przeszło czterdziestu lat partnerstwa, i by obejmowała istotny wymiar parlamentarny, którego centralnym elementem jest Zgromadzenie, dostosowując się jednocześnie do wyzwań pojawiających się w przyszłości.

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE przyjmuje do wiadomości wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 22 listopada 2016 r. pt. *Odnowione partnerstwo z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku*, a zwłaszcza zawarte w nim stanowisko, że jest jeszcze zbyt wcześnie na to, aby na tym etapie określać strukturę instytucjonalną. Z żalem stwierdza, że w komunikacie nie próbuje się odpowiedzieć na żadne pytania co do przyszłej struktury instytucjonalnej oraz że nie mówi się o znaczeniu roli Zgromadzenia ani nawet się o niej nie wspomina.

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE odgrywa istotną rolę, zwłaszcza w następujących dziedzinach:

- zapewnianie demokratycznego i wszechstronnego dialogu parlamentarnego między AKP a UE na tematy mające duże znaczenie i będące przedmiotem zainteresowania obu stron,
- kontrolowanie działań organów wykonawczych, a także jak najskuteczniejszego wykorzystania wydatków AKP–UE na współpracę na rzecz rozwoju,
- promowanie demokracji i praw człowieka i wnoszenie w ten sposób przez obie strony na równych prawach istotnego wkładu w partnerstwo AKP–UE.

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE podkreśla, jak ważne jest budowanie przyszłego partnerstwa AKP–UE w oparciu o agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, tak by mogło wnieść wkład w stawianie czoła przyszłym wspólnym wyzwaniom. W tym kontekście Zgromadzenie apeluje do Prezydium Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego o bardziej strategiczne ukierunkowanie programu prac Zgromadzenia i o to, by przyszłe sprawozdania Komitetu Zgromadzenia ściśle wiązały się z siedemnastoma celami zrównoważonego rozwoju, umożliwiając w ten sposób ich stałe monitorowanie.

Wzmocnione Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne w ramach partnerstwa AKP–UE po 2020 r. będzie musiało mieć na uwadze zwiększone znaczenie integracji regionalnej i struktur regionalnych, a zwłaszcza częściej zwoływać posiedzenia regionalne, aby zająć się konkretnymi kwestiami o znaczeniu regionalnym, oraz prowadzić pogłębiony dialog z parlamentami i strukturami regionalnymi i subregionalnymi.

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE podkreśla, że wzmocniony wymiar parlamentarny współpracy między AKP a UE wymaga również większego udziału i zaangażowania parlamentów krajowych, a także społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron na wszystkich istotnych etapach prowadzenia polityki i działań AKP–UE, począwszy od tworzenia planów i programów, a skończywszy na wdrażaniu, ocenie i monitorowaniu.

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE zbada, w jaki sposób można usprawnić przeprowadzane przez Zgromadzenie kontrole programowania rozwoju i działania następcze po takich kontrolach, oraz zwraca się do Komisji i rządów państw AKP o promowanie zaangażowania parlamentów krajowych, organów lokalnych i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego państw AKP we wstępną i końcową kontrolę programowania rozwoju oraz o dostarczanie parlamentom krajowym państw AKP wszelkich dostępnych informacji w odpowiednim czasie, aby pomóc im w sprawowaniu demokratycznej kontroli.

Nairobi (Kenia), dnia 21 grudnia 2016 r.

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE w dniu 21 grudnia 2016 r. w Nairobi (Kenia)